

Aan
Belastingdienstmedewerkers

Datum
Juni 2020

Auteur
Landelijk vaktechnisch
coördinatoren formeel recht

Instructie Informatieverstrekking

Inhoud

1. Inleiding.....	2
1.1. Algemeen	2
1.2. Opbouw werkinstructie	3
1.3. Begripsbepalingen.....	3
1.4. Gebruikte afkortingen.....	3
Hoofdstuk 2. Algemeen	4
2.1. De geheimhoudingsplicht in fiscale zaken.....	4
Hoofdstuk 3. Uitzonderingen op de geheimhoudingsplicht	5
3.1. Informatieverstrekking noodzakelijk voor het uitvoeren van de belastingwet of de invordering van rijksbelastingen.....	5
3.2. Informatieverstrekking door verplichting in andere wetten	6
3.3. Informatieverstrekking aan andere bestuursorganen zonder wettelijke verplichting	7
3.3.1. Incidentele informatieverstrekking.....	7
3.3.2. Structurele informatieverstrekking	7
3.3.3. Verificatie en identificatie van persoonsgegevens	8
3.4. Informatieverstrekking aan belastingplichtige.....	8
3.5. Ontheffing door de Minister.....	10
Hoofdstuk 4. Overige informatieverstrekkingen.....	10
4.1. Internationale informatie-uitwisseling.....	10
4.2. Een (rechts)persoon verzoekt om informatie over een ander	11
4.3. WOB-verzoek en artikel 67 AWR.....	12
Hoofdstuk 5. Bijzondere onderwerpen.....	12
5.1. Inleiding	12
5.2. Oproep tot het afleggen van een getuigenverklaring	12

5.2.1. Verschoningsrecht algemeen	12
5.2.2. Verschoningsrecht in straf- en bestuursrechtelijke zaken.....	12
5.2.3. Verschoningsrecht in civiele zaken.....	13
5.2.4. Verschoningsrecht in het buitenland/rogatoire commissies hier te lande	14
5.3. Aangifte van strafbare feiten	14
5.3.1. Wettelijke aangifteplicht voor zeer ernstige misdrijven.....	14
5.3.2. Wettelijke aangifteplicht voor ambtsmisdrijven	14
5.3.3. De bevoegdheid tot het doen van aangifte.....	14
5.3.4. Ongeoorloofd handelen door medewerkers van de Belastingdienst	15
5.4. Informatieverstrekking aan opsporingsinstanties	15
5.4.1. Wettelijke plicht tot informatieverstrekking aan de OvJ	15
5.4.2. Uitlevering van voor beslag vatbare voorwerpen aan opsporingsambtenaren	16
5.4.3. Wettelijke plicht tot informatieverstrekking in het kader van een SFO	16
5.5. Informatieverstrekking in het kader van de Wet bevordering integriteitsbeoordeling door het openbaar bestuur (Wet BIBOB)	16
5.6. Informatieverstrekking in het kader van de Wet Controle op rechtspersonen	17
5.7. Inzage proces-verbaal.....	18
Hoofdstuk 6. Slotbepalingen	18

Hoofdstuk 1. Inleiding

1.1. Algemeen

De Instructie Informatieverstrekking artikel 67 AWR (hierna Instructie) geeft regels en aanwijzingen over het verstrekken van informatie door de Belastingdienst. Het gaat om informatie die een ambtenaar van de Belastingdienst bekend is geworden bij de uitvoering van de belastingwetgeving. Deze informatie moet geheim gehouden worden, behalve als deze informatie nodig is voor het uitvoeren van de belastingwetgeving of de invordering van enige rijksbelasting door andere ambtenaren van de Belastingdienst.

Overigens geldt de geheimhoudingsplicht niet alleen tegenover personen of instanties buiten de Belastingdienst, maar ook tussen ambtenaren van de Belastingdienst onderling (artikel 67 AWR richt zich tot 'een ieder').

Deze instructie is niet van toepassing op Belastingdienst/Toeslagen, omdat artikel 67 AWR gaat om het uitvoeren van belastingwetgeving en niet om regelgeving op het gebied van toeslagen. De instructie is bovendien niet van toepassing op informatie-uitwisseling op grond van douaneregelingen.

De richtsnoeren van deze Instructie zien alleen op verstrekkingen van informatie als daartoe een wettelijke plicht bestaat of als ontheffing van de geheimhoudingsplicht is verleend op basis van artikel 67, tweede of derde lid,

AWR, juncto artikel 43c Uitvoeringsregeling AWR. Ook artikel 67, eerste lid, AWR wordt hierbij betrokken. Ook zijn de bepalingen over geheimhouding in artikel 2:5 van de Algemene wet bestuursrecht, de Algemene verordening gegevensbescherming, de personeelsvoorschriften van de Belastingdienst en de strafbepaling in het Wetboek van Strafrecht (artikel 272) over schending van geheimen relevant voor de ambtenaren van de Belastingdienst.

Voor deze instructie zijn de artikelen 67 AWR, 67 IW en 10 Registratiewet van belang. Omdat deze artikelen gelijklopend zijn, wordt in het vervolg gemakshalve alleen nog gesproken over artikel 67 AWR.

1.2. Opbouw werkinstructie

Hoofdstuk 2 beschrijft de geheimhoudingsplicht in zijn algemeenheid. In hoofdstuk 3 worden de mogelijkheden van ontheffing van de geheimhoudingsplicht besproken. De overige mogelijke informatieverstrekingen, zoals in internationaal verband, worden aangehaald in hoofdstuk 4. Tot slot bevat hoofdstuk 5 de bijzondere onderwerpen op het gebied van het strafrecht en het civiele recht.

1.3. Begripsbepalingen

(Algemeen) directeur: de ambtenaar die als zodanig is aangeduid in de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 (hierna: UR BD), in alle daar genoemde functies.

Contactambtenaar: de ambtenaar als bedoeld in artikel 84 AWR jo. artikel 9 UR BD.

Organisatieonderdeel: een onderdeel van de Belastingdienst onder leiding van een (algemeen) directeur, zoals genoemd in de UR BD.

Bestuursorgaan: a. een orgaan van een rechtspersoon die krachtens publiekrecht is ingesteld, of
b. een ander persoon of college, met enig openbaar gezag bekleed (art. 1:1, eerste lid, van de Awb).

Belastingplichtige: de natuurlijk persoon of rechtspersoon dat belastingplichtige, administratieplichtige, inhoudingsplichtige of belastingschuldige op grond van de belastingwetgeving is. Tevens wordt onder belastingplichtige verstaan: de vertegenwoordiger, de curator, de bewindvoerder en de erfgenaam.

1.4. Gebruikte afkortingen

AVG: Algemene verordening gegevensbescherming

Awb: Algemene wet bestuursrecht

AWR: Algemene wet inzake rijksbelastingen

BSN: Burgerservicenummer

BW: Burgerlijk Wetboek

CD Df&A: Corporate Dienst Datafundamenten & Analytics

Cd FJZ: Concerndirectie Fiscale en Juridische Zaken

DGBel: Directoraat-generaal Belastingdienst

FIOD: Belastingdienst/Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst

IW: Invorderingswet 1990

NJ: Nederlandse Jurisprudentie

OvJ: Officier van Justitie

RvS: Raad van State

UR AWR: Uitvoeringsregeling AWR 1994

UR BD: Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003

WIB: Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen

WOB: Wet openbaarheid van bestuur

Wbp: Wet bescherming persoonsgegevens

WvBRv: Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering

WvSr: Wetboek van Strafrecht

WvSv: Wetboek van Strafvordering

Hoofdstuk 2. Algemeen

2.1. De geheimhoudingsplicht in fiscale zaken

De Belastingdienst moet zorgen voor de heffing en inning van rijksbelastingen. Om deze taken goed uit te kunnen voeren is veel informatie nodig. Informatie die in veel gevallen als gevoelig kan worden bestempeld, zoals inkomens- en bedrijfsgegevens maar ook gegevens over echtscheiding en alimentatie. Ongeclausuleerde verstrekking van die gegevens staat op gespannen voet met de bescherming van de persoonlijke en zakelijke levenssfeer van burgers en bedrijven. Vandaar dat in fiscale wetgeving een geheimhoudingsplicht is vastgelegd. Iedereen moet er immers op kunnen vertrouwen dat van informatie die over hem verzameld is geen ander gebruik wordt gemaakt dan voor het uitvoeren van de belastingwetgeving door de Belastingdienst. Het werk van de Belastingdienst zou ernstig worden bemoeilijkt als een belastingplichtige - uit vrees dat zijn informatie bij derden terecht kan komen - informatie achterhoudt die voor de Belastingdienst juist van belang is.

Alle beschikbare informatie over een belastingplichtige valt dus onder de geheimhoudingsplicht.

2.2. Uitzonderingen op de geheimhoudingsplicht

De eerste uitzondering op de geheimhoudingsplicht is begrepen in het eerste lid van artikel 67 AWR: de verkregen informatie mag niet verder bekend worden gemaakt dan noodzakelijk is voor de uitvoering van de belastingwet of voor de invordering van enige rijksbelasting. Gaat het dus om informatie die wél nodig is voor de uitvoering van de belastingwetgeving, dan geldt de geheimhoudingsplicht niet. (Zie ook Hoge Raad 8 november 1991, NJ 1992, 277).

De overige (limitatieve) uitzonderingen op de geheimhoudingsplicht zijn opgenomen in de leden 2 en 3 van artikel 67 AWR.

Een uitzondering op de geheimhoudingsplicht geldt als:

1. een wettelijk voorschrift tot de bekendmaking verplicht;
2. bij regeling van Onze Minister is bepaald dat bekendmaking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak van een bestuursorgaan. Dit is neergelegd in artikel 43c UR AWR;
3. bekendmaking plaatsvindt aan degene op wie de gegevens betrekking hebben voor zover deze gegevens door of namens hem zijn verstrekt;
4. voor de overige gevallen, als de Minister ontheffing van de geheimhoudingsplicht heeft verleend.

Buiten de vijf hiervoor genoemde uitzonderingen op de geheimhoudingsplicht, is verstrekking van informatie (in de zin van hoofdstuk 1.1) door de Belastingdienst en zijn medewerkers niet toegestaan.

In het volgende hoofdstuk worden de uitzonderingen op de geheimhoudingsplicht nader toegelicht.

Hoofdstuk 3. Uitzonderingen op de geheimhoudingsplicht

3.1. Informatieverstrekking noodzakelijk voor het uitvoeren van de belastingwet of de invordering van rijksbelastingen

Het verstrekken van informatie binnen en buiten de Belastingdienst is altijd mogelijk, voor zover de informatie nodig is voor de uitvoering van de belastingwetgeving of de invordering van rijksbelastingen. Om deze reden kan bijvoorbeeld informatie over een belastingplichtige die bij het ene organisatieonderdeel bekend is, worden doorgegeven aan het andere organisatieonderdeel, als die informatie aldaar nodig is voor de heffing of invordering. De Belastingdienst mag informatie van de ene belastingplichtige gebruiken voor de heffing en invordering betreffende een andere belastingplichtige. Opgemerkt wordt dat de FIOD eveneens een onderdeel van de Belastingdienstorganisatie is, zodat ook daaraan informatie verstrekt kan worden in het kader van de heffing of invordering van rijksbelastingen.

Bezwaar

In een bezwaarschriftprocedure moet de van belang zijnde informatie ter inzage aan de belastingplichtige worden verstrekt en moet toegestaan worden dat belastingplichtige hiervan afschriften maakt. Deze vorm van informatieverstrekking valt onder de uitvoering van de belastingwetgeving.

Beroep

Ook in een fiscale, gerechtelijke procedure moet de van belang zijnde informatie worden verstrekt aan de belastingrechter. De behandeling van een beroepszaak valt eveneens onder het begrip 'uitvoering van de belastingwet'.

Motivering besluit

Als een aanslag (mede) is gebaseerd op informatie afkomstig van derden (bijvoorbeeld een renseignement), dan zal in bepaalde gevallen de bron van deze gegevens bekend moeten worden gemaakt. Deze informatieverstrekking maakt dan onderdeel uit van de onderbouwing (motivering) van de aanslag, zodat de belastingplichtige zich tegen de aanslag zal kunnen verweren. Ook in deze situatie is sprake van het uitvoeren van de belastingwet.

Artikel 26a, tweede lid, AWR

Artikel 26a, tweede lid, AWR bepaalt dat degene van wie inkomens- of vermogensbestanddelen zijn begrepen in het voorwerp van de belasting waarop de aanslag of de voor bezwaar vatbare beschikking van een derde betrekking heeft, zelfstandig de mogelijkheid van beroep (en bezwaar) heeft. Het derde lid bepaalt dat de inspecteur de hiervoor bedoelde belanghebbende desgevraagd op de hoogte moet stellen van de gegevens met betrekking tot de aanslag of de beschikking voor zover deze gegevens voor het instellen van beroep of het maken van bezwaar redelijkerwijs van belang kunnen worden geacht.

Artikel 49, zesde lid, IW

Op grond van artikel 49, zesde lid, IW stelt de ontvanger de aansprakelijkgestelde desgevraagd op de hoogte van de gegevens met betrekking tot de belastingaanslag waarvoor hij aansprakelijk is gesteld. Een dergelijke informatieplicht bestaat echter niet met betrekking tot gegevens die geen rechtstreeks verband houden met de belastingaanslag. Verwezen wordt naar de Leidraad Invordering.

Andere bestuursorganen

Tevens bestaat de mogelijkheid dat de Belastingdienst informatie verstrekt aan een ander bestuursorgaan, noodzakelijk voor de uitvoering van de belastingwetgeving. Als voorbeeld kan hier worden genoemd de verstrekking van gegevens aan de Kamers van Koophandel (artikel 2:19a, eerste lid, letter c, BW) inzake de ontbinding van rechtspersonen.

Let op!

De fiscale geheimhoudingsplicht geldt ook onverkort voor derden aan wie voor de uitvoering van de belastingwetgeving informatie wordt verstrekt. Dit geldt bijvoorbeeld voor een werkgever die in het kader van de uitvoering van de belastingwet informatie verkrijgt over een werknemer.

3.2. Informatieverstrekking door verplichting in andere wetten

In verschillende wetten zijn bepalingen opgenomen die de Belastingdienst opdragen om informatie te verstrekken. In artikel 67, tweede lid, letter a, AWR is bepaald dat voor deze gevallen de geheimhoudingsplicht niet geldt. Wel zal moeten worden getoetst of het beroep op de wettelijke verplichting terecht is. Ook zal moeten worden gekeken of er wellicht sprake is van een

structurele informatieverstrekking (zie 3.3.2).

Als voorbeelden kunnen genoemd worden artikel 1:33, eerste lid, Algemene douanewet en de diverse wettelijke bepalingen die de Belastingdienst verplichten aan bepaalde bestuursorganen informatie te verstrekken.

3.3. Informatieverstrekking aan andere bestuursorganen zonder wettelijke verplichting

Als er geen sprake is van een wettelijke verplichting verstrekt de Belastingdienst informatie aan andere bestuursorganen indien het bestuursorgaan is opgenomen in artikel 43c UR AWR. Die informatieverstrekking kan in principe alleen op verzoek (artikel 43c, lid 2 UR AWR). Daarnaast kan de verstrekking alleen betrekking hebben op de in het eerste lid van artikel 43c UR AWR genoemde gegevens, voor de in die bepaling eveneens genoemde publiekrechtelijke taak. Dit kan zijn de enkele informatieverstrekking door de Belastingdienst of informatie-uitwisseling in het kader van een samenwerking(sconvenant) tussen de Belastingdienst en andere bestuursorganen. Een convenant kan niet meer bevoegdheden scheppen dan de wet toekent.

Bij het verstrekken van informatie aan andere bestuursorganen kan sprake zijn van structurele of incidentele informatieverstrekking.

3.3.1. Incidentele informatieverstrekking

Bestaat geen wettelijke verplichting tot informatieverstrekking of is het bestuursorgaan niet opgenomen in artikel 43c, eerste lid, UR AWR, dan wordt het verzoek doorgezonden naar de Cd FJZ om te beoordelen of wellicht individuele ontheffing kan worden verleend op grond van het derde lid van artikel 67 AWR.

Als een verzoek wordt gedaan door een bestuursorgaan dat wel in artikel 43c, eerste lid, UR AWR is vermeld, maar het verzoek heeft geen betrekking op de aldaar omschreven taak of gegevens, dan wordt het verzoek eveneens doorgeleid naar de Cd FJZ.

Vorm van het incidentele verzoek; telefonische verstrekking

Het uitgangspunt is dat uitsluitend schriftelijke verzoeken om informatie in behandeling worden genomen. In uitzonderingssituaties is het mogelijk om telefonische verzoeken om informatie in behandeling te nemen, bijvoorbeeld wanneer snelheid geboden is. In dergelijke gevallen is het dan ook mogelijk dat de verzochte informatie ten spoedigste telefonisch wordt verstrekt. Daarbij is van belang dat zekerheid wordt verkregen over de identiteit van de beller en zijn relatie tot het verzoekende bestuursorgaan. Dit kan bijvoorbeeld door de betreffende persoon terug te bellen via een centraal nummer van het bestuursorgaan.

Een incidenteel verzoek om informatie moet betrekking hebben op een specifieke aangelegenheid. In elk verzoek om informatie moet duidelijk aangegeven zijn welk bestuursorgaan informatie vraagt en voor welk doel de informatie gebruikt zal worden. Zorg in ieder geval voor een goede vastlegging.

3.3.2. Structurele informatieverstrekking

Van structurele informatieverstrekking is sprake als doorlopend informatie wordt verstrekt of als sprake is van grote hoeveelheden informatie. De Belastingdienst/Centrale Administratieve Processen is belast met structurele informatieverstrekking.

Ziet het verzoek van het bestuursorgaan op een wettelijke verplichting of op de taak en gegevens zoals omschreven in artikel 43c, eerste lid, AWR, dan zal door het organisatieonderdeel eerst gezien moeten worden of wellicht sprake is van een structurele informatieverstrekking.

Blijkt dat het verzoek ziet op een nieuwe structurele informatieverstrekking, dan wordt het verzoek doorgezonden naar de Cd FJZ.

Convenanten

Ter uitvoering van structurele informatieverstrekking worden vaak afspraken gemaakt. Deze afspraken worden neergelegd in een convenant tussen de Belastingdienst en het informatie-ontvangende bestuursorgaan. Zie voor de totstandkoming en beheer van dergelijke convenanten: <https://intranet.belastingdienst.nl/formeel-recht/geheimhouding-en-privacy/convenanten/>. Een aantal convenanten is te raadplegen op www.belastingdienst.nl.

De afspraken in de convenanten hebben in ieder geval betrekking op de waarborgen voor verdere geheimhouding bij het informatie-ontvangende bestuursorgaan. Te denken valt hierbij aan afspraken over interne controle, accountantsverklaringen, vrijwaring voor eventuele schade die de Belastingdienst lijdt als (indirect) gevolg van bewust of onbewust verkeerd gebruik van de informatie door het ontvangende bestuursorgaan.

3.3.3. Verificatie en identificatie van persoonsgegevens

Voordat de Belastingdienst incidenteel dan wel structureel informatie verstrekt, wordt geverifieerd of het verzoekende bestuursorgaan het juiste BSN heeft vermeld. Zo wordt voorkomen dat gegevens van een verkeerde persoon worden verstrekt.

Als een bestuursorgaan niet over een BSN beschikt, maar dit wel mag gebruiken, vindt voorafgaand aan de informatieverstrekking een geautomatiseerde identificatie plaats. Gegevens met betrekking tot naam, adres, woonplaats en geboortedatum worden vergeleken met de gegevens in het systeem Beheer van Relaties. Als eenduidige identificatie mogelijk is - met andere woorden: indien maar één persoon voldoet aan de opgegeven persoonsgegevens - wordt een BSN bij de opgegeven persoonsgegevens gevoegd. Als geen eenduidige identificatie mogelijk is, wanneer bijvoorbeeld geen of meer dan één persoon voldoet aan de opgegeven persoonsgegevens, dan dient handmatige identificatie plaats te vinden. Hiervoor kan een beroep worden gedaan op de organisatieonderdelen van de Belastingdienst.

3.4. Informatieverstrekking aan belastingplichtige

De volgende informatie kan zonder meer aan belastingplichtige worden verstrekt:

- De documenten die door een belastingplichtige zelf zijn aangeleverd, worden op verzoek van die belastingplichtige altijd aan hem openbaar gemaakt (door in kopie te verstrekken of ter inzage te geven).
- Een afschrift van een controlerapport wordt uit eigen beweging door de Belastingdienst aan belastingplichtige verstrekt.
- Op verzoek wordt aan een belastingplichtige altijd een verklaring over zijn vastgesteld of aangegeven inkomen afgegeven (inkomensverklaring). Deze verklaring kan telefonisch worden aangevraagd bij de BelastingTelefoon.
- Op verzoek kan een schriftelijke verklaring, inhoudende dat een belastingplichtige geen belastingschuld (meer) heeft, worden afgegeven aan die belastingplichtige. Ook kan, als dat in overeenstemming is met de werkelijkheid, op verzoek een schriftelijke verklaring aan de belastingplichtige worden afgegeven waaruit blijkt dat in het verleden voor wat betreft de invordering zich geen moeilijkheden hebben voorgedaan. Op die verklaringen wordt aangegeven dat het een weergave is van de situatie op dat moment.

Verzoeken in persoon

Als iemand zich in persoon meldt met een vraag om informatie, dan moet hij zijn identiteit kunnen aantonen. Bij het verstrekken van informatie aan belastingplichtige zelf is bijvoorbeeld het tonen van een rijbewijs voldoende ter identificatie.

Als een belastingplichtige een verzoek anders dan in persoon doet, bijvoorbeeld telefonisch of op andere wijze, dan wordt slechts statusinformatie over zijn eigen aangifte verstrekt. Andere informatie mag alleen schriftelijk worden verzonden naar het bij de Belastingdienst volgens het systeem Beheer van Relaties bekende postadres.

Iedere erfgenaam, die de nalatenschap niet heeft verworpen, mag het dossier van de erflater inzien. De periode waarover de inzage zich kan uitstrekken is in beginsel beperkt tot de periode gedurende welke de inspecteur de stukken moet bewaren op grond van het archiefbeleid van de Belastingdienst. De informatie die de erfgenaam mag inzien betreft alle informatie die door de erflater, diens gemachtigde of de executeur van de nalatenschap is toegezonden aan of ontvangen van de inspecteur. Dit geldt overigens voor alle in het eerste lid van artikel 43 AWR genoemde vertegenwoordigers, dus ook voor de wettelijke vertegenwoordiger, curator of bewindvoerder.

Schriftelijke verzoeken

Bij een schriftelijk verzoek door belastingplichtige wordt het adres in het verzoek geverifieerd met de adressen van verzoeker zoals opgenomen in het systeem Beheer van Relaties. Komen deze adressen niet in het systeem voor, dan wordt vervolgens telefonisch of schriftelijk contact opgenomen met de verzoeker om de echtheid van het verzoek te verifiëren.

Eerst wanneer deze verificatie heeft plaatsgevonden, kan de in dit hoofdstuk genoemde informatie worden verstrekt aan belastingplichtige (zie het rapport van de Nationale Ombudsman nr. 2010/080).

De organisatieonderdelen van de Belastingdienst zijn over het algemeen niet betrokken bij de geautomatiseerde informatieverstrekking uit centrale bestanden. Desalniettemin kunnen zij wel door belastingplichtigen worden benaderd met vragen over deze informatieverstrekking. Het is immers mogelijk dat de Belastingdienst door fouten in bestanden onjuiste informatie verstrekt aan andere

bestuursorganen. Het door de belastingplichtige aangezochte organisatieonderdeel gaat dan na of de informatie die aan een bestuursorgaan is verstrekt, overeenkomt met de bij het organisatieonderdeel beschikbare informatie over de belastingplichtige. Daarnaast kan het organisatieonderdeel in voorkomende gevallen contact opnemen met het bestuursorgaan waaraan de informatie is verstrekt om het probleem van de belastingplichtige op te lossen en een eventuele fout te doen herstellen.

Betreft de hiervoor bedoelde verstrekking inkomensgegevens in de zin van artikel 21a AWR (authentiek gegeven), dan is Hoofdstuk IVA, Basisregistratie inkomen, van de AWR van toepassing.

3.5. Ontheffing door de Minister

Verzoeken om informatieverstrekking door de Belastingdienst waarvoor geen uitzondering op de geheimhoudingsplicht geldt volgens artikel 67, tweede lid, AWR, kunnen aan Onze Minister worden voorgelegd.

Ontvangt een organisatieonderdeel een dergelijk verzoek dan wordt dit, met kennisgeving aan de verzoeker, doorgezonden naar de Cd FJZ.

Opgemerkt wordt dat de Minister terughoudend met dergelijke verzoeken omgaat.

Hoofdstuk 4. Overige informatieverstrekingen

4.1. Internationale informatie-uitwisseling

In internationaal verband zijn er verdragen en andere regelingen die verplichten tot het verstrekken van informatie aan andere landen. In die gevallen hoeft geen ontheffing van de geheimhoudingsplicht te worden verleend. De uitvoering van het internationale inlichtingenverkeer is opgedragen aan de zogeheten bevoegde autoriteit of een door hem aangewezen instantie of functionaris. De ambtenaar neemt dus niet zelf contact op met de buitenlandse autoriteit, maar de informatieverstrekking vindt plaats door [redacted] (MKB), [redacted] FIOD en [redacted] Douane.

[redacted] MKB
[redacted] MKB is aangewezen om besluiten te nemen namens 'Onze Minister' en te handelen als 'bevoegde autoriteit' ter uitvoering van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen, de Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad van 7 oktober 2010 betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde, de Wet wederzijdse bijstand in de Europese Unie bij de invordering van belastingsschulden en enkele andere schuldvorderingen 2012, alsmede ter uitvoering van overige internationale verplichtingen ten aanzien van bijstandsverlening bij de invordering van belastingsschulden en overige schuldvorderingen. De Belastingdienst/Central Liaison Office (B/CLO) verzorgt over het algemeen de informatie-uitwisseling in de hiervoor genoemde gevallen.

[redacted] FIOD

[] FIOD is aangewezen om te handelen als 'bevoegde autoriteit' ter uitvoering van de Verordening (EU) nr. 904/2010 van de Raad van 7 oktober 2010 betreffende de administratieve samenwerking en de bestrijding van fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde, voor zover het betreft de uitwisseling van inlichtingen in het kader van de bestrijding van intracommunautaire BTW-fraude. Verder is genoemde [] aangewezen om te handelen als 'bevoegde autoriteit' ter uitvoering van internationale verplichtingen ten aanzien van bijstandsverlening bij de handhaving van de nationale wetten bij onderzoek naar of vervolging van strafrechtelijke belasting- en douaneaangelegenheden.

De informatie-uitwisseling wordt in genoemde gevallen over het algemeen verzorgd door het Team Internationale Opsporingssamenwerking (TIOS).

[] *Douane*

[] Douane is aangewezen om te handelen als 'bevoegde autoriteit' ter uitvoering van de Verordening (EU) nr. 389/2012 van de Raad van 2 mei 2012 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de accijnzen. Verder is de [] Douane aangewezen om besluiten te nemen namens 'Onze Minister' en te handelen als 'bevoegde autoriteit' ter uitvoering van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen, voor zover het betreft de administratieve samenwerking met landen buiten de Europese Unie op het gebied van de accijnzen. Tenslotte is genoemde [] aangewezen om besluiten te nemen namens 'Onze Minister' en te handelen als 'bevoegde autoriteit' ter uitvoering van de Wet wederzijdse bijstand in de Europese Unie bij de invordering van belastingschulden en enkele andere schuldvorderingen 2012, voor zover het betreft douaneaangelegenheden. Het Douane informatiecentrum (DIC) is over het algemeen belast met de informatie-uitwisseling in de hiervoor genoemde gevallen.

Informatie-uitwisseling via de drie hierboven genoemde functionarissen c.q. organisatieonderdelen is niet vereist als de betrokken individuele ambtenaar in het betreffende geval zelf is aangewezen als bevoegde autoriteit voor de informatie-uitwisseling en/of invorderingsbijstand.

Ten aanzien van informatie die in het kader van EU-recht, verdragen en andere regelingen uit het buitenland is verkregen geldt de geheimhoudingsplicht. In het algemeen zullen de gegevens slechts mogen worden gebruikt voor de heffing of invordering van de belastingen die in het betreffende verdrag of de van belang zijnde regeling zijn genoemd. Vragen over het gebruik van "buitenlandse" gegevens voor andere doeleinden, en vragen betreffende de openbaarmaking van de gegevens aan belastingplichtige kunnen worden voorgelegd aan de hiervoor genoemde organisatieonderdelen.

4.2. Een (rechts)persoon verzoekt om informatie over een ander

Voor een btw-ondernemer is het van belang om te weten of zijn afnemer daadwerkelijk ondernemer is en of de naam- en adresgegevens van zijn afnemer correct zijn. Voorheen werd hem dan de mogelijkheid geboden om het btw-identificatienummer en naam- en adresgegevens van zijn afnemer bij de Belastingdienst te controleren. Vandaag de dag kan de ondernemer deze gegevens van zijn afnemer verifiëren op de internetsite van de Europese Commissie. Dit geldt voor de btw-identificatienummers en naam- en adresgegevens van zowel buitenlandse als binnenlandse afnemers.

In bepaalde gevallen kan een curator in een faillissement informatie verkrijgen ten behoeve van de aansprakelijkstelling van bestuurders. Verwezen wordt naar de Leidraad Invordering.

4.3. WOB-verzoek en artikel 67 AWR

Soms willen belastingplichtigen inzage in hun eigen of andermans belastingdossier. Als een dergelijk verzoek enkel is terug te voeren op artikel 67 van de AWR (het is dan geen verzoek op grond van de Wob), dan moet het verzoek niet-ontvankelijk worden verklaard. Artikel 67 van de AWR is geen wetsebepaling die voorziet in informatieverstrekking, maar het is een geheimhoudingsbepaling. Tegen de niet-ontvankelijkverklaring kan geen bezwaar of beroep worden aangetekend.

Voor zover een verzoek om inzage in het eigen of andermans belastingdossier kwalificeert als een verzoek inzake de Wob (zie voor de criteria die de Afdeling hiervoor hanteert: RvS 20 mei 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1268), moet het getoetst worden aan artikel 67 van de AWR. In de regel zullen deze Wob-verzoeken afgewezen moeten worden, omdat artikel 67 van de AWR een bijzondere openbaarmakingsregeling is die prevaleert boven de Wob (RvS 14 april 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BM1041). Tegen de afwijzende beslissing is vervolgens bezwaar en beroep bij de algemene bestuursrechter mogelijk (RvS 2 oktober 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3318 en RvS 29 januari 2020, ECLI:NL:RVS:2020:267).

Hoofdstuk 5. Bijzondere onderwerpen

5.1. Inleiding

Dit hoofdstuk bevat een aantal bijzondere onderwerpen op het gebied van het strafrecht en het civiele recht. Aan de orde komen onder meer het afleggen van getuigenverklaringen, de aangifte van strafbare feiten en het verstrekken van informatie aan opsporingsdiensten.

5.2. Oproep tot het afleggen van een getuigenverklaring

5.2.1. *Verschoningsrecht algemeen*

Een ambtenaar die wordt opgeroepen om als getuige mededeling te doen over aangelegenheden die hem bekend zijn geworden bij de uitoefening van zijn werkzaamheden, moet voor de rechter verschijnen. Als voor hetgeen hem wordt gevraagd de geheimhoudingsplicht geldt, kan hij zich met een beroep op zijn wettelijke plicht tot geheimhouding op het verschoningsrecht beroepen. Daarbij geldt voor straf- en bestuursrechtelijke zaken dat in principe geen beroep op dat verschoningsrecht wordt gedaan. Het verschoningsrecht is neergelegd in artikel 165 van het WvBRv en artikel 218 van het WvSv.

5.2.2. *Verschoningsrecht in straf- en bestuursrechtelijke zaken*

In strafzaken die enkel het gevolg zijn van overtredingen van de belastingwetgeving of een andere wet waarvoor de Belastingdienst bevoegd is,

geldt dat het afleggen van een getuigenis valt onder de uitvoering van die wet. De ambtenaar moet zich niet op het verschoningsrecht beroepen.

Bij oproeping als getuige of deskundige in een straf- of bestuursrechtelijke zaak die niet (alleen) het gevolg is van een overtreding van de belastingwetgeving of een andere wet waarvoor de Belastingdienst bevoegd is, doet de ambtenaar geen beroep op zijn verschoningsrecht als zijn kennis of deskundigheid wordt gevraagd ten aanzien van de verdachte(n) of betrokkene(n). Is echter (vooraf) duidelijk dat de bedoelde kennis of deskundigheid de belangen van derden raakt die niet bij de zaak zijn betrokken, dan wordt in overleg met de [] besloten of de ambtenaar zich, voor zover het de belangen van de derden betreft, al dan niet moet beroepen op zijn verschoningsrecht. Is die ambtenaar een FIOD-medewerker, dan wordt in overleg met de [] van de FIOD besloten of al dan niet een beroep op het verschoningsrecht wordt gedaan.

Opmerking verdient in dit verband dat geen beroep op het verschoningsrecht moet worden gedaan als het een zaak betreft waarvan ingevolge het bepaalde in hoofdstuk 5.3 aangifte is gedaan.

De ambtenaar die is opgeroepen voor een getuigenverhoor in een strafzaak moet zich vooraf melden bij de []

5.2.3. Verschoningsrecht in civiele zaken

Door de Hoge Raad is in 1991 (uitspraak van 8 november 1991, NJ 1992, 277) uitgemaakt dat een ambtenaar van de Belastingdienst een verschoningsrecht heeft met betrekking tot alle gegevens welke onder de fiscale geheimhoudingsplicht vallen. In deze uitspraak heeft de Hoge Raad aangegeven dat de strekking van de fiscale geheimhoudingsplicht tot gevolg heeft dat de woorden "een ander" in die fiscale geheimhoudingsbepaling ziet op ieder ander dan degene tot wie het in dat artikel vervatte verbod zich richt. De Hoge Raad is van mening dat de fiscale geheimhoudingsplicht zijn rechtvaardiging vindt in het algemeen belang. Het publiek (belastingplichtigen) moet niet van het verstrekken van inlichtingen en bescheiden aan de Belastingdienst worden weerhouden door de vrees dat die gegevens voor andere doeleinden kunnen worden gebruikt dan voor een juiste en doelmatige uitvoering van de aan de Belastingdienst opgedragen taak. Daarnaast heeft de Hoge Raad aangegeven dat het er daarbij niet toe doet of een belastingplichtige om wiens gegevens het gaat toestemming heeft gegeven aan de Belastingdienst om die gegevens verder te verstrekken. Met andere woorden: het algemeen belang bij de fiscale geheimhouding prevaleert boven het individuele belang van betrokkenen.

Uit het arrest van de Hoge Raad van 21 februari 1997 (Vakstudie Nieuws 1997, blz. 1296) blijkt echter dat de ambtenaar van de Belastingdienst die als getuige in een civiele procedure wordt opgeroepen niet het recht heeft zich bij voorbaat, dus nog zonder dat hem vragen zijn gesteld, op zijn verschoningsrecht te beroepen. Hij zal van vraag tot vraag moeten beoordelen of hij een antwoord kan geven zonder zijn fiscale geheimhoudingsplicht te schenden.

Uit het arrest kan worden afgeleid dat bij vragen van organisatorische aard het verschoningsrecht niet snel met kans op succes kan worden ingeroepen. Een vraag van organisatorische aard is bijvoorbeeld de vraag of er gesprekken tussen de Belastingdienst en de belastingadviseur hebben plaatsgevonden. Overigens geeft de Hoge Raad in dit arrest enige voorbeelden van onderwerpen die wél onder het verschoningsrecht vallen: de inhoud van de betrokken

belastingaanslagen, de resultaten van enig door de Belastingdienst ter zake van die aanslagen ingesteld onderzoek en punten van geschil tussen belastingplichtige en de Belastingdienst.

In de situatie dat de [] van mening is dat er een bijzonder belang is om geen beroep op het verschoningsrecht te doen en over te gaan tot het afleggen van een getuigenverklaring, legt hij de zaak voor aan de Cd FJZ.

5.2.4. Verschoningsrecht in het buitenland/rogatoire commissies hier te lande

Bij een oproep om als getuige/deskundige in het buitenland te verschijnen dient contact te worden opgenomen met de [] FJZ.

5.3. Aangifte van strafbare feiten

5.3.1. Wettelijke aangifteplicht voor zeer ernstige misdrijven

Een ieder is verplicht van de zeer ernstige misdrijven als genoemd in artikel 160 WvSv aangifte te doen bij de politie. De belastingambtenaar is voor het doen van aangifte op grond van artikel 160 WvSv wettelijk ontheven van de geheimhoudingsplicht. Dergelijke ernstige misdrijven zijn bijvoorbeeld misdrijven tegen de staat of de koninklijke waardigheid, tegen het leven gericht of mensenroof of verkrachting.

5.3.2. Wettelijke aangifteplicht voor ambtsmisdrijven

In de gevallen genoemd in artikel 162, eerste lid, WvSv bestaat voor een ambtenaar de verplichting om aangifte te doen bij de OvJ of één van zijn hulpofficieren van bepaalde misdrijven (ambtsmisdrijven). Dit is de zogenaamde actieve aangifteplicht. Eén van de voorbeelden van een ambtsmisdrijf is het aannemen van steekpenningen door een ambtenaar (art. 362 WvSr). Hierbij is van belang dat in het strafrecht "de ambtenaar" ruim is omschreven (zie art. 84 WvSr) en ook verkozen personen daaronder worden begrepen.

Als een ambtenaar van de Belastingdienst bij het vervullen van zijn taak het vermoeden heeft of kennis krijgt van een dergelijk misdrijf, legt hij de zaak, door tussenkomst van de [] met advies voor aan de [] van de FIOD. De [] van de FIOD gaat over tot het doen van aangifte als ook hij dat misdrijf vermoedt.

5.3.3. De bevoegdheid tot het doen van aangifte

Een ieder is op grond van artikel 161 van het WvSv bevoegd, maar niet verplicht, aangifte te doen van andere strafbare feiten. Artikel 161 van het WvSv houdt dus geen wettelijke verplichting in, zodat artikel 67 AWR in die situaties onverkort van toepassing blijft.

In artikel 43c, lid 1, letter l, ten derde, UR AWR is echter voor de delicten van artikel 161 van het WvSv, ontheffing van de geheimhoudingsplicht verleend.

Dus: als een ambtenaar van de Belastingdienst in de uitoefening van zijn functie op de hoogte komt van een strafbaar feit niet vallend onder de artikelen 160 of 162 van het WvSv, dan legt hij die zaak door tussenkomst van de [] ter beoordeling voor aan:

1. [] van de FIOD, als het feit gepleegd is door een ambtenaar;
2. de [] in de overige gevallen.

[] van de FIOD of de [] doen van de volgende delicten in ieder geval aangifte:

- delicten in de vermogensrechtelijke sfeer (diefstal, oplichting, verduistering, heling e.d.) wanneer het met het delict gemoeide financiële belang een bedrag van € 25.000,- te boven gaat;
- delicten die een (in)directe bedreiging vormen voor de (geestelijke) volksgezondheid en die een bedrijfsmatig karakter hebben. Van het produceren of verhandelen van kinderporno en het bedrijfsmatig kweken van hennep of de handel in harddrugs wordt in alle gevallen aangifte gedaan;
- paspoortfraude;
- het aannemen of betalen van steekpenningen, mits er sprake is van een misdrijf in de zin van het WvSr;
- bedreiging of mishandeling van belastingdienstambtenaren;
- misdrijven ter zake waarvan de belastingplichtige door de Nederlandse strafrechter kan worden veroordeeld en waarvan de met die misdrijven verband houdende kosten van aftrek in de belastingaangifte zijn uitgesloten op grond van artikel 3.14, eerste lid, letters d en e, Wet IB 2001. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij het bedrijfsmatig kweken van hennep.

Ten aanzien van andere delicten beslist de [] van de FIOD of de [] of al dan niet aangifte wordt gedaan. In daartoe aanleiding gevende gevallen legt de [] van de FIOD of de [] de zaak voor aan de [] FJZ, alvorens aangifte te doen.

5.3.4. Ongeoorloofd handelen door medewerkers van de Belastingdienst

Als een ambtenaar van de Belastingdienst bij het vervullen van zijn taak het vermoeden heeft of kennis krijgt van een mogelijke overtreding van disciplinaire en/of strafrechtelijke normen door een collega, wordt gehandeld conform de "Gedragslijn bij strafbare feiten begaan door ambtenaren van de Belastingdienst in functie", besluit van 7 maart 2001, nr. BOB2001/518M. Daarnaast moet het Protocol integriteitsonderzoeken Belastingdienst (PiB) in acht worden genomen.

5.4. Informatieverstrekking aan opsporingsinstanties

5.4.1. Wettelijke plicht tot informatieverstrekking aan de OvJ

Op grond van het tweede lid van artikel 162 van het WvSv moeten aan de OvJ desgevraagd inlichtingen worden verstrekt omtrent strafbare feiten met de opsporing waarvan ambtenaren van de Belastingdienst niet zijn belast, maar waarvan zij bij de uitvoering van hun werkzaamheden kennis hebben genomen. Dit wordt ook wel de passieve informatieplicht genoemd. De (algemeen) directeuren van de organisatieonderdelen (waaronder de FIOD) kunnen in dit kader op schriftelijk verzoek van de OvJ bij hen beschikbare informatie verstrekken, voor zover die informatie van belang is voor de opsporing en/of vervolging van een strafbaar feit. Ten overvloede wordt in dit kader opgemerkt dat informatie omtrent strafbare feiten waarvoor de ambtenaar van de

Belastingdienst wél opsporingsbevoegd is zonder meer aan de OvJ kan worden verstrekt.

Als sprake is van een delict waarvoor voorlopige hechtenis kan worden bevolen (artikel 67, eerste lid, WvSv), dan is de OvJ bevoegd gegevens te vorderen van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot bepaalde opgeslagen of vastgelegde gegevens (artikel 126nd WvSv). Personen die uit hoofde van hun ambt of beroep tot geheimhouding zijn verplicht – waaronder de ambtenaren van de Belastingdienst – zijn echter niet verplicht om te voldoen aan een dergelijk bevel (artikel 96a, derde lid, WvSv). Desalniettemin is het beleid van de Belastingdienst dat, in zaken met een algemeen belang zoals het strafrecht, geen beroep wordt gedaan op dat verschoningsrecht. Dit houdt dus in dat de Belastingdienst gevolg geeft aan de vordering op grond van artikel 126nd WvSv.

5.4.2. Uitlevering van voor beslag vatbare voorwerpen aan opsporingsambtenaren

Op grond van artikel 96a WvSv moeten aan een opsporingsambtenaar, in geval van verdenking van een commun misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, voor beslag vatbare voorwerpen worden uitgeleverd. Onder “voor beslag vatbare voorwerpen” vallen ook voorwerpen die als bewijsmateriaal kunnen dienen, zoals aangiftebiljetten en jaarstukken.

van een organisatieonderdeel kan op schriftelijk verzoek van de opsporingsambtenaar, en na gebleken instemming van de OvJ, tot uitlevering van de gevraagde stukken overgaan.

5.4.3. Wettelijke plicht tot informatieverstrekking in het kader van een SFO

Een rechter-commissaris kan in geval van verdenking van bepaalde strafbare feiten (geldboete vijfde categorie) een strafrechtelijk financieel onderzoek (SFO) instellen. Dit gebeurt naar aanleiding van een met redenen omklede vordering van de OvJ, bij machtiging. Ten behoeve van een SFO kan op basis van artikel 126a WvSv bepaalde informatie aan de Belastingdienst worden gevraagd. De directeur van een organisatieonderdeel verstrekt die informatie aan de met het SFO belaste opsporingsambtenaar, mits deze een afschrift van de machtiging SFO toont (zie ook artikel 43c, eerste lid, letter I, ten tweede, UR AWR).

Om in het kader van de ontnemingswetgeving tot een goede afstemming te komen tussen de OvJ en de Belastingdienst, is het nodig dat de OvJ in een zo vroeg mogelijk stadium in contact treedt met de Belastingdienst. In overleg tussen de OvJ en de Belastingdienst wordt bezien of het fiscale traject, het strafrechtelijke traject dan wel een combinatie van beide trajecten wordt gekozen voor de afroming van de criminele winsten.

5.5. Informatieverstrekking in het kader van de Wet bevordering integriteitsbeoordeling door het openbaar bestuur (Wet BIBOB)

Bestuursorganen beschikken op grond van de Wet Bevordering Integriteitsbeoordelingen door het Openbaar Bestuur (BIBOB) over de mogelijkheid om bepaalde subsidies of vergunningen te weigeren of in te trekken als sprake is van ernstig gevaar dat strafbare feiten zullen worden gepleegd of van het vermoeden dat strafbare feiten zijn gepleegd. Ook kunnen bestuursorganen beslissen bepaalde overheidsopdrachten niet te gunnen of een

overeenkomst te ontbinden als door bedrijven niet of niet meer wordt voldaan aan de vereisten inzake betrouwbaarheid.

Bestuursorganen kunnen zich bij het nemen van dergelijke beslissingen laten adviseren door het Ministerie van Justitie, Bureau BIBOB.

In artikel 27 van de Wet BIBOB staan de bestuursorganen genoemd die in beginsel verplicht zijn aan het Bureau BIBOB persoonsgegevens te verstrekken. Ook de Belastingdienst wordt in deze bepaling genoemd.

Het Bureau BIBOB kan de informatie vervolgens gebruiken voor het opstellen van een advies. Maar het kan ook gebeuren dat het Bureau BIBOB naar aanleiding van een informatieverzoek op grond van artikel 27 van de Wet BIBOB de beschikking krijgt over gegevens die niet bekend mogen worden gemaakt aan de persoon waarop zij betrekking hebben. In die gevallen zal de gegevensverstrekker aan moeten geven welke gegevens niet aan de desbetreffende persoon ter kennis mogen worden gebracht. Gegevens ten aanzien waarvan dit voorbehoud is gemaakt, kunnen niet worden gebruikt voor de motivering van het BIBOB-advies. De vorenbedoelde gevoelige gegevens worden dan ook uitsluitend gebruikt voor de sturing van het onderzoek.

Met het Ministerie van Justitie is een samenwerkingsovereenkomst gesloten (zie www.belastingdienst.nl). In deze overeenkomst is een wijze van informatie-uitwisseling beschreven tussen de Belastingdienst en het Bureau BIBOB. Een verzoek om informatie van het Bureau BIBOB wordt gericht aan een van de informatieloketten van de Fraude-EOS-teams van MKB. Het betrokken informatieloket behandelt het verzoek en zorgt voor de verstrekking van de gevraagde informatie aan het Bureau BIBOB. Het betreft informatie die is opgenomen in bestanden. Ook kunnen persoonsgegevens uit de aan de registraties ten grondslag liggende dossiers worden opgevraagd.

5.6. Informatieverstrekking in het kader van de Wet Controle op rechtspersonen

Op 1 juli 2011 is de Wet controle op rechtspersonen in werking getreden. Daarmee is er een systeem van doorlopend toezicht op rechtspersonen ontstaan. Dit systeem voorziet in een zekere integriteitstoets van de rechtspersoon, de bestuurders en ander bij de rechtspersoon betrokken personen en bedrijven. Met dit nieuwe systeem van doorlopend toezicht is de Verklaring van Geen Bezwaar vervallen. Deze verklaring was onderdeel van het preventieve toezicht dat op vennootschappen van toepassing was. De notaris vroeg deze verklaring bij de oprichting van een rechtspersoon aan.

Het doorlopende toezicht wordt uitgevoerd door de afdeling TRACK van Justis, onderdeel van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Om dit doorlopende toezicht uit te voeren, heeft Dienst Justis informatie nodig van andere handhavingsautoriteiten, waaronder de Belastingdienst (zie artikel 2a van de Wet documentatie vennootschappen).

De CD Df&A is aangewezen als centraal punt voor Belastingdienst/Belastingen voor verzoeken van en aan TRACK. Dit cluster beoordeelt zowel de binnenkomende risicomeldingen als uitgaande informatieverzoeken en onderhoudt het contact met TRACK.

5.7. Inzage proces-verbaal

De artikelen 30 tot en met 34 van het WvSv regelen de rechten van de verdachte met betrekking tot het kennis nemen van de processtukken. In dat verband heeft ook de verdachte in een fiscale strafzaak (zie bijvoorbeeld artikel 31 WvSv) of zijn raadsman recht op kennisneming van het proces-verbaal van zijn verhoor. De verdachte kan niet alleen processtukken inzien maar kan er ook aantekeningen over maken. Kopieën van een proces-verbaal worden op aanvraag zo spoedig als dit mogelijk is verstrekt. Deze worden dan tegen ontvangstbevestiging afgegeven of aangetekend verzonden.

Een verzoek aan de Belastingdienst om inzage in een proces-verbaal wordt, behoudens in het geval dat het proces-verbaal is opgemaakt door de FIOD, ter beoordeling voorgelegd aan de []. Hij beslist of er inzage kan worden verleend. Als het proces-verbaal is opgemaakt door de FIOD, dan wordt het verzoek overgedragen aan de [] van de FIOD.

De OvJ bepaalt of inzage wordt verleend in zaken waar hij het onderzoek leidt of waarbij het proces-verbaal aan hem is ingezonden. In voorkomende gevallen zendt de [] of de [] van de FIOD het verzoek onmiddellijk door naar de OvJ.

Een proces-verbaal dat niet wordt ingezonden naar het Openbaar Ministerie (zie artikel 80, tweede lid, AWR) kan gebruikt worden voor het opleggen van een bestuurlijke boete. Op verzoek van de betrokken belastingplichtige stelt de Belastingdienst hem in kennis van de onderdelen uit het proces-verbaal die van belang zijn voor die bestuurlijke boete. Het proces-verbaal wordt voor zover mogelijk geanonimiseerd voor wat betreft gegevens van derden. De [] wordt betrokken bij zo'n verzoek, omdat hij op de hoogte is van de stand van zaken met betrekking tot de afhandeling van het proces-verbaal.

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen

Deze instructie is in werking getreden met ingang van 1 januari 2008 en geactualiseerd per 1 juni 2020.

De instructie wordt aangehaald als "Instructie informatieverstrekking".